

Epitaphium Johannis Gerson

cia demonum super tormentis animarum. Secundo dolor animarum damnatarum. Tercio admiratio iniustorum angelorum malorum dientium ad seipsum. Quarta erat cecitas nostra quod tenes nos in seculo stultum nobis visum fuit cum prelatis predicatoribus et ceteris bonis hominibus fugere voluptates carnis et oblectamita mundi ne in hunc locum intraremus. et ecce nunc merito ista patimur. quod eos audire contempsimus. Quarto metus. id. timor. quod anime damnatorum maximo timore formidabunt cum hostes infernales eas vexabunt igne inextinguibili. verbis acerrimis. oculis ardentiibus. vultu tumido. specie nigerrima. De hac pena dicit in euangelio quod ibi erit fletus et stridor dentium. id. ibi abundant dolores et acerma pena. quia nullus flere solet nisi nimia tristitia grauatus. De hac etiam pena dicit. Esayas. Vermis eorum non morietur. et ignis eorum non extinguetur. quod vermis conscientie non possedat quin semper remorsus conscientie patiat. ex quo in dictum dei commendabunt et seipsum coniuncti accusantes indignatione et ira torpebunt. Ignis etiam pena non extinguetur. sicut vermis eorum nunquam morietur. despectio eorum super remanebit. et ignis conscientiarum quem hic accederat ibi perficiet. Et de hoc psalmista ait. Ignis et sulphur et spuma procellarii ipsi calicis eorum. id est quod pars tormentorum gehenne erit ardor ignis. ferox sulphuris. et tempestas maligni spiritus. Et ut clarius ista pena declaretur sumamus exemplum per simile. Faber ferrarius sollet esse niger facie. habet caminum obscurum. in quo ponit ferrum ut incalescat. postmodum per se et suos coadiutores cum malleis percudit ad numerum suum. Ecce faber iste est diabolus qui nigerimus est laminus obscurus est infernus omni claritate privatus. Ignis est pena flamma ardenter. Carbones appositi signantur quod pena ista nunquam vel paz latet. sed magis incensa efficitur. Ferrum est ipsa anima damnata quod ibi vel isti igni exponitur perpetuo comburenda. hanc verbis acerrimis exprobzare demones non cessant. Dilectissimi ergo nos scientes iam ista. quod diu hunc mundum possidemus. statim penitentie ducamus. ne diabolus postmodum super nos gaudeat. sed potius sanctorum angelorum gaudiu suppleamus. qui gaudent super uno peccatore penitentiam agere. Logimus quomodo redempti sumus sanguine christi. et nullo modo frustre tantum beneficium in nobis. ne sicut stercora de ventre purgando exerantur. et sicut quisquilia a lignis abscede lignes.

proiecintur. ita nos post hanc vitam tanquam ster cora de medio ecclesie tollamur. tanquam paleae et quisquilia in ignem gehenne proieciamur Ibi ergo nostra sita sunt corda ubi vera sunt gaudia.

¶ Finit Donatus moralizatus egregius doctoris magistri Johannis de Gerson Cancellarii parisiensis.

Lamentum de vita solitaria / vide super inter carmina super Magnificat. p. xvi. D. quod sic incipit. Dispusit dominus vanus desiderio superbos. Et finit circa lxxv. F. sic. Sola vacat soli sed socialis onus.

Epitaphium magistrorum Johannis de Gerson.

Vocat ad placitum studium te parisiense
Et celebre geatum funere plaga recess
Qui tibi nunc rapit pectorum morte Jobannes
Lancellarius in te fuit officio
Intra tuos natos non huic similes meruere
Lernere vel quecumque secula nostra parem
Nullus pugericus medaci me putet ista
Latius ut crescat scribere fama viri
Huimus (teste deo) virtus superauerat omne
Hic calamus laudis quod sibi ferre valeret
Primitias enim epo dans indole pura
Iacta senectus legit semina messe graui
Ocia denitans puerilia tunc puer ipse
Grandis honestatis prodidit indicia
Larnis sorde carens. etatis iter iuuenilis
Transit hinc lubricum. quo fere quisque ruit
Omnis sequens tempus dedit alme theologie
Luius professor claruit eximius
Lepit enim rectum facere post recta docere
Ut melius vocis consona vita foret
Tinnula vox eius gestu comitata renusto
Vera suadebat celica verba docens
Et quotiens dura ceruit fleti reproborum
Debuit insonuit asperiore tono

Rhetor et orator miro sermone diserto
Dicta coaptauit moribus in varijs
Doctrina quam fuerit quam arte profundus
Edita que fecit plurima scripta docent
Scriptis ad omnem genum mulierum sine virorum
Ad eum via sit quo brevior modo
Multos pterea tractatus opuscula grata
Condidit hec morum sunt decet et speculum.
Sermo tenet veri ferro penetrantior oris
Semper amicus ei fluit ab ore suo
Predicat hunc vestras securus et absque timore
Quiescere causa dedit aspera multa pati

Propter enim natale
Quia secundum naturam
Unus a natus sumptus
Quod si transferatur
Talia principia
Quis fundis claudit
Hoc mors seu mors
Lamentum vastitas
Tot bona furat
Silum succidens
Siquid agit dum
Illi cui potius
Egit enim mortales
Perpetuo angustia
Hinc ipsi servit
Oculus magnum
Quo fuerit nam
In promptu si
Annos mille ca
Uicens nonum
Julius obsec
Lurax requies
Jam feragenie
Eis eternis ferm
Huc caput
Erudit telus
Ast bue dum fug
Fit sibi Lugo
Ob rimu recip
Imperio ut redi

Fortis in ecclesia
Armatus gladio
Vitis scripta rura
Diversa exempla

Epitaphium

in circumferencia
clavis sancti Pauli
sa iuxta armam suam
Pugnauit quia ter
Precepsit mentem
Parvum sacrum
Lamuit ecclesie
Bellum domini censit
Fons luce perit

Epistola
huius de gerson
in huiusmo cibis
binis canere
Opulastis
in ipso ut ea

Epistola fr̄is gerson ordīs celestīnor̄ C.

Propter eū natale solū linquēs peregrinus
Oris se externis tradidit atq; locis
Uñ a resumpsit gerson cognomē honestū.
Quod si transferē aduena significat

Talia p̄ncipia meritoꝝ tortꝝ triūphos
Quis finis claudet meta ve qualis erit
Hec mors seu nimis subiūt q̄ florida cun-
Loniuit vastas ac cito minuit (cta
Tot bona furaꝝ vna qua proximat hora
Filum succidens impia parca ferox

H̄z qd ago dū te mors crudelē vocitauī.
Illi cū potius grandia dona pares
Egit em moriens r̄ps q̄ porta quietis
Perpetis atq; foræ luminis introitus
Hinc ipsi refero grates q̄ despollaruit
Occisusq; tuā p̄niciem perimit

Quo fuerit nat anno vel obit/retinere
In promptu si vis / calculus iste dabit
Annos mille cape xp̄i centū quater adde
Uicenū nonum tu simul accipito
Julius orbe suo lucē voluit duodenā
Luraz requies / que sibi grata fuit
Iam feragenis terris cū liber abiret
Et sextus ferme fluxerat annus ei
Huc cāpan⁹ ager gall⁹ dat parisioꝝ
Erudīt tellus / emula turba fugat
Ast huc dū fuderet / souet germania felix
Fit sibi Lugdunū / posterior requies
Qd viuū recipit defuncti sic tenet ossa
Imp̄cor ut redeat sp̄s ad dñm.

Aliud

Fortis in ecclesia bellator maxime gerson
Armatus gladio cingis ouile dei
Uiuū scripta tua q̄uis sint ossa sepulta
Dñibus exemplar se dāt imitabile doctis
Epithaphiū scriptū
in circumferentia sepulcri in Lugduno i ec-
clesia sancti Pauli / et in tabula muro appen-
sa iuxta arma sua.

Magnū p̄a tenet v̄tib⁹ vrna Johannē
Precellum meritis gerson cognomē dictū
Parisius sacre professor theologie
Claruit ecclie qui cancellarius / anno
Milleno dñi centū quater / atq; vigeno
Hono / luce p̄orit superos iulij duodenā

Epistola fratris Jo
hānis de gerson ordīs celestīnor̄ directa fra-
tri Anselmo eiusdē ordīs sup opusculis Jo
hānis cancellarij parisiensis.

P̄ Oſtulasti ſep̄ amātissime mi frater
in xp̄o / vt ea tibi cōicare opuscula q̄

a germano meo dño parisiē. cācellario cō-
pilata cognoscimus asserēs te feruētissimo
amoris desiderio illoꝝ studiū incubere. Pa-
re libēs petitioni tue, tum q̄r nil tibi dene-
gare quoꝝ. tuꝝ quia mira complacētia ſicuti
creberrime ſum expt⁹ / eadē amplecter⁹ adeo
vt tanta iportunitate densissimāq; occupati
onū quib⁹ artaris / non potueris abduci / qn
pluriua ex his p̄pria manu trāſcriperis / et
auide ruminādo v̄tri memorie tenaciter cō-
mendaueris. Crudele ḡmi frater existimare
ſi doctrinā hanc ſaluberrimā ſimilagineum
panē / quē in diuersis tractatulis / veluti qui
busdā cophinis aut ſportellis reconditū lar-
giter habeo / esurienti tibi / et tā auide postulā-
ti nō ɔmunicarem. Proinde nōne ſacrilegi
quincerer / ſi hunc doctrine theſauꝝ quē mi
bi indignissimo eius fratri / p̄ mea eruditioꝝ
grādi zelo ɔmēdauit / humo defoſſum et ab
ſconditū retinerē. Scia em̄ inuīſa / et theſau-
rus abſcōdit⁹ q̄ vtilitas i vtrisq; Qua iſup
rōne lucernā accēſa / abſcōderē ſub modio q̄
ponēda poti⁹ erat ſup candelabꝝ / vt luceret
omib⁹ q̄ i domo ſūt. Nōne etiā ſaluator no-
ſter admonuit. Sic luceat oga v̄ia bona co-
rā hoībꝝ / vt glificēt patrē / vestꝝ qui in cel' eſt
Eddo q̄ ſic mihi / ebr̄i abſcq; vlla palpātis
adulatōis nota teſtat⁹ ē / et alij q̄ plurimi vīc
aliq; d ſtudendo repis qd amplius fm ſubie-
ctā materiā tuū delecter animū / illuminet p̄
ſiciatq; hoc idē certiſſime ɔfirmarē i memet
agi / ſi nō ɔtinuo fraternalis amor ſuſpectū
reddere teſtimoniū dicereſ. Quid ḡ; nōne p̄
ferre volum⁹ / hunc nouiſſimū vel ſui ſilēs an-
tiq; ſiſmis et ſciq; diuine ſcripture doctori-
bus / q̄ abyſſal ſapiētie / ſcietie fontes ſcatu-
riētes / et i marimos ſluuios excreſcentes ec-
clesiā vniuersā irrigarūt / et q̄ ſalubri⁹ ſbis do-
cuerūt / vite ɔfirmauerūt et cōplo miracul⁹ ſe-
berrimis choruscātes. Quoz eq̄dē i eluciда-
tione diuine legis tātus fuit laboꝝ / vt incre-
dibili ſtudio penē plures ediderit libros q̄
exiguitas ingeni ſequitū vel legere vel app̄-
hēdere potuerit. Patuit h̄ in Aug. i Amb. i
Orige. cui⁹ tot milia voluminū Hiero. ſe le-
gisse teſtat Absit h̄ absit ut hos relinquant⁹
hoꝝ obliuiscamur / vt nouis adueniētib⁹ ve-
teres doctores p̄içiam⁹ / eos poti⁹ immēſis
honorib⁹ atrollim⁹ / nouis p̄ferim⁹. Hā ipſi
peculdubio ſunt q̄ laborauerūt / et hi nouiſſi-
mi i labores eoꝝ introierūt. illi dentiū robo-
re maſticauerūt qd in meatuſ ſauciū leniter
bi trāſglutiūt, illi acumie naturaſ ſe in geniū